

“मीठे बच्चे— यी आँखाले जे देखिन्छन्, त्यसलाई देखेर पनि नहेर, त्यसबाट ममत्व निकाल किनकि यसमा आगो लाग्नु छ ।”

प्रश्नः— ईश्वरीय सरकार (गभर्नेंट) को गुप्त कर्तव्य कुनचाहिँ हो, जसलाई दुनियाँले जान्दैन ?

उत्तरः— ईश्वरीय सरकारले आत्माहरूलाई पावन बनाएर देवता बनाउँछ— यो हो धेरै गुप्त कर्तव्य, जसलाई मनुष्यले बुझन सक्दैनन् । जब मनुष्य देवता बन्छन् तब नै नर्कवासीबाट स्वर्गवासी बन्न सक्छन् । मनुष्यको सारा चरित्र विकारले नै बिगारेको छ । अहिले तिमीले सबैलाई श्रेष्ठ चरित्रवान् बनाउने सेवा गर्दौ, यही तिमो मुख्य कर्तव्य हो ।

ओम् शान्ति । जब ओम् शान्ति भनिन्छ तब आफ्नो स्वर्धम र आफ्नो घर याद आउँछ तर घरमा बस्नु त छैन । बाबाका बच्चा बनेका छौं, त्यसैले अवश्य स्वर्गको वर्सा पनि याद आउँछ । ओम् शान्ति भन्ने बित्तिकै सारा ज्ञान बुद्धिमा आउँछ । म आत्मा शान्त स्वरूप हुँ, शान्तिका सागर बाबाको बच्चा हुँ । जुन बाबाले स्वर्गको स्थापना गर्नुहुन्छ, उहाँ बाबाले हामीलाई पवित्र, शान्त-स्वरूप बनाउनुहुन्छ । मुख्य कुरा हो पवित्रताको । पवित्र दुनियाँ र अपवित्र दुनियाँ हुन्छ । पवित्र दुनियाँमा एउटा पनि विकार हुँदैन । अपवित्र दुनियाँमा ५ विकार छन् । त्यसैले भनिन्छ विकारी दुनियाँ । त्यो हो निर्विकारी दुनियाँ । निर्विकारी दुनियाँबाट सिँढी उत्रिँदा-उत्रिँदा फेरि तल विकारी दुनियाँमा आउँछौं । त्यो हो पावन दुनियाँ, यो हो पतित दुनियाँ । रामराज्य र रावण राज्य हो नि ! समयको आधारमा नै दिन र रातको गायन हुन्छ । ब्रह्माको दिन र ब्रह्माको रात । दिन सुख, रात दुःख । रातमा भड्किन्छन् । हुन त रातमा कोही भड्किदैनन् तर भक्तिलाई भड्किनु भनिन्छ । तिमी बच्चाहरू यहाँ आएका हौ सद्गति प्राप्त गर्नको लागि । तिमो आत्मामा ५ विकार भएको कारण पाप थियो, त्यसमा पनि मुख्य हो काम विकार, जसबाट नै मनुष्य पाप-आत्मा बन्छन् । यो त हरेकले जान्दछन् हामी पतित हौं । भ्रष्टाचारबाट नै पैदा भएका हौं । एक काम विकारको कारण नै सारा योग्यता (क्वालिफिकेशन) नष्ट हुन्छ । त्यसैले बाबा भन्नुहुन्छ— यस काम विकारलाई जित तब जगतजित नयाँ दुनियाँका मालिक बन्नेछौं । भित्र मनमा यति खुशी रहनुपर्छ । मनुष्य पतित बनेका छन्, त्यसैले केही पनि बुझ्दैनन् । यस काम विकारका लागि नै कति हंगामा हुन्छ । कति अशान्ति, हाहाकार हुन्छ । यस समय दुनियाँमा हाहाकार किन छ ? किनकि सबै पाप आत्माहरू छन् । विकारको कारणले नै असुर भनिन्छ । अहिले बाबाद्वारा जानेका छौं— हामी त बिल्कुल कौडी समान वर्थ नट ए पेनी थियौं । काम नलाग्ने चीजलाई आगोमा जलाइन्छ । अहिले तिमी बच्चाहरू सम्झन्छौं— दुनियाँमा कुनै कामको चीज छैन । सबै मनुष्य मात्रलाई आगो लाग्दै छ । जे जति यी आँखाले देखिन्छ ती सबैमा आगो लाग्नेछ । आत्मालाई त आगो लाग्दैन । आत्मा त मानौ सुरक्षित (इन्श्योर) छ । आत्माको कहिल्यै बिमा (इनश्योर) गराउँछन् र ? बिमा त शरीरको गराउँछन् । बच्चाहरूलाई सम्भाइएको छ— यो खेल हो । आत्मा त ५ तत्त्वहरूभन्दा पनि माथि रहन्छ । ५ तत्त्वहरूबाट नै सारा दुनियाँका सामग्री बन्छन् । आत्मा त बन्दैन, आत्मा त सधैं नै छ । केवल पुण्य आत्मा, पाप आत्मा बन्छ । ५ विकारबाट आत्मा कति फोहोरी बनेको छ । अहिले बाबा आउनुभएको छ पापहरूबाट छुटाउन । विकारबाट सारा चरित्र (क्यारेक्टर) बिग्रिन्छ । चरित्र केलाई भनिन्छ— यो पनि कसैलाई थाहा छैन । गायन पनि छ— पाण्डव राज्य, कौरव राज्य । अब पाण्डव को हुन्, यो पनि कसैले जान्दैनन् । अहिले तिमी सम्झन्छौं— हामी ईश्वरीय सरकार (गभर्नेंट) का हौं । बाबा आउनुभएको छ रामराज्य स्थापना गर्न । यस समय ईश्वरीय सरकार (गभर्नेंट) ले के गर्दैछ ? आत्माहरूलाई पावन बनाएर देवता बनाउँछ । नत्र भने फेरि देवता कहाँबाट आए— यो कसैले जान्दैनन् । त्यसैले यसलाई गुप्त सरकार भनिन्छ । हुन त यिनीहरू पनि मनुष्य हुन् तर देवता कसरी बन्छन्, कसले बनाउनुभयो ? देवी-देवता त हुन्छन् नै स्वर्गमा । अब उनीहरूलाई स्वर्गवासी कसले बनायो । स्वर्गवासीबाट फेरि नर्कवासी बन्छन् । फेरि नर्कवासी नै स्वर्गवासी बन्छन् । यो तिमीले पनि जान्दैनथ्यौ । फेरि अरू कसले जान्न सक्छन् ! स्वर्ग सत्ययुगलाई, नर्क कलियुगलाई भनिन्छ । यो पनि तिमीले अहिले बुझेका छौं । यो ड्रामा बनेको छ । यो पढाइ

हो नै पतितबाट पावन बन्ने । आत्मा नै पतित बन्छ । पतितबाट पावन बनाउनु- यो धन्दा बाबाले तिमीलाई सिकाउनुभएको छ । पावन बन्यौ भने पावन दुनियाँमा जानेछौ । आत्माहरू पावन बनेपछि मात्र स्वर्गका लायक बन्नेछन् । यो ज्ञान तिमीलाई यस संगममा नै मिल्छ । पवित्र बन्ने हतियार मिल्छ । पतित-पावन एक बाबालाई नै भनिन्छ । भन्छन्- हामीलाई पावन बनाउनुहोस् । यी लक्ष्मी-नारायण स्वर्गका मालिक थिए । फेरि द४ जन्म लिएर पतित बनेका छन् । श्याम र सुन्दर, यिनको नाम पनि यस्तो राखिएको छ तर मानिसहरूले अर्थ कहाँ सम्भन्धन् र ! कृष्णको विषयमा पनि स्पष्ट समझ मिल्छ । यसमा दुई दुनियाँ बनाइदिएका छन् । वास्तवमा दुनियाँ त एउटै हो । त्यही नयाँ र पुरानो हुन्छ । पहिला साना बच्चा फेरि ठूला बनेर वृद्ध हुन्छन् । दुनियाँ पनि नयाँबाट पुरानो हुन्छ । तिमीले सम्भाउनको लागि कति मेहनत गर्छौ । आफ्नो राजधानी स्थापना गरिरहेका छौ नि । यिनले पनि बुझेका हुन् नि । समझबाट कति मीठा बनेका छन् । कसले सम्भाउनुभयो ? भगवान्‌ले । लडाई आदिको त कुरा नै होइन । भगवान्‌ले कति समझदार, ज्ञानी (नलेजफुल) बनाउनुहुन्छ । शिवको मन्दिरमा गएर नमन गर्छन् तर उहाँ के हुनुहुन्छ, को हुनुहुन्छ, यो कसैले पनि जान्दैनन् । शिवकाशी विश्वनाथ गंगा... केवल भनिरहन्छन्, अर्थ केही पनि बुझैनन् । सम्भायो भने भन्नेछन्- तपाईंहरू हामीलाई के सम्भाउनुहुन्छ, हामीले त वेद-शास्त्र आदि सबै पढेका छौ । तिमी बच्चाहरूमा नम्बरवार छन् जसले यो धारण गर्छन् । कतिले त भुल्छन् किनकि बिल्कुल पत्थरबुद्धि बनेका छन् । अहिले जो पारसबुद्धि बनेका छन् उनको काम हो अरुलाई पनि पारसबुद्धि बनाउनु । पत्थरबुद्धिको क्रियाकलाप (एकिटभिटी) नै यस्तो चल्छ किनकि हंस-बकुल्ला भए नि । हाँसले कहिल्यै कसैलाई दुःख दिईन । बकुल्लाले दुःख दिन्छ । तिनलाई असुर भनिन्छ । पहिचान हुँदैन । धेरैजसो सेन्टरहरूमा पनि यस्ता विकारीहरू धेरै आउँछन् । बहाना बनाउँछन् हामी पवित्र रहन्छौं तर हुन्छ भूटो । भनिन्छ पनि भूटो दुनियाँ... । अहिले हो संगम । कति फरक पर्छ । जो भूटो बोल्छन्, भूटो काम गर्छन्, उनै तेस्रो श्रेणी (थर्ड ग्रेड)का बन्छन् । फस्ट, सेकेण्ड, थर्ड ग्रेड हुन्छ नि । बाबा बताउन सम्भन्ध- यो थर्ड ग्रेड हो ।

बाबा सम्भाउनुहुन्छ- पवित्रताको पूरा प्रमाण (सबूत) दिनु छ । कतिले तिमीलाई भन्छन्- तपाईंहरू दुवै सँगै रहेर पवित्र रहनुहुन्छ- यो त असम्भव छ । तर बच्चाहरूमा योगबल नहुनाको कारण यति सहज कुरा पनि पूर्ण रूपले सम्भाउन सक्दैनन् । उनलाई यो कुरा कसैले सम्भाउँदैनन्- यहाँ हामीलाई भगवान्‌ले पढाउनुहुन्छ । उहाँले भन्नुहुन्छ- पवित्र बन्नाले तिमी २१ जन्म स्वर्गका मालिक बन्नेछौ । जबरदस्त चिट्ठा (लटरी) मिल्छ । हामीलाई अझै खुशी हुन्छ । कति बच्चाहरू गन्धर्व विवाह गरेर पवित्र रहेर देखाउँछन् । देवी-देवताहरू पवित्र हुन्छन् नि । अपवित्रबाट पवित्र त एक बाबाले नै बनाउनुहुन्छ । यो पनि सम्भाइएको छ ज्ञान, भक्ति, वैराग्य । ज्ञान र भक्ति आधा-आधा हुन्छ फेरि भक्तिपछि हुन्छ वैराग्य । अब यस पतित दुनियाँमा रहनु छैन, यो कपडा (देह) उतारेर घर जानु छ । द४ को चक्र अब पूरा भयो । अब हामी जान्छौं शान्तिधाम । पहिला-पहिला बाबा (अल्फ)को कुरा भुल्नु हुँदैन । यो पनि बच्चाहरूले बुझेका छन्- यो पुरानो दुनियाँ अवश्य खतम हुनेछ । बाबाले नयाँ दुनियाँ स्थापना गर्नुहुन्छ । बाबा कति पटक नयाँ दुनियाँ स्थापना गर्न आउनुभएको हो फेरि नर्कको विनाश हुन्छ । नर्क कति ठूलो छ, स्वर्ग कति सानो छ । नयाँ दुनियाँमा हुन्छ एक धर्म । यहाँ त कति धेरै धर्म छन् । लेखिएको पनि छ शंकरद्वारा विनाश । अनेक धर्मको विनाश हुन्छ फेरि ब्रह्माद्वारा एक धर्मको स्थापना हुन्छ । यो धर्म कसले स्थापना गर्नुभयो ? ब्रह्माले त गरेनन् ! ब्रह्मा नै पतितबाट फेरि पावन बन्छन् । मेरो लागि त भन्दैनन् पतितबाट पावन । पावन हुन्छन्, त्यसैले लक्ष्मी-नारायण नाम रहन्छ, पतित भएकाले ब्रह्मा नाम रहन्छ । ब्रह्माको दिन, ब्रह्माको रात । उहाँ (शिवबाबा)लाई अनादि रचयिता (क्रियेटर) भनिन्छ । आत्माहरू त छैदे छन् नि । आत्माहरूलाई रचयिता भनिदैन, त्यसैले अनादि भनिन्छ । बाबा अनादि त आत्माहरू पनि अनादि छन् । खेल पनि अनादि छ । यो अनादि बनिबनाऊ ड्रामा हो । स्व आत्मालाई सृष्टि-चक्रको आदि-मध्य-अन्त्यको अवधि (द्यूरेशन) को ज्ञान मिल्छ । यो कसले दिनुभयो ? बाबाले । तिमी २१ जन्मको लागि सनाथ बन्छौ फेरि रावण राज्यमा अनाथ बन्छौ । फेरि चरित्र बिग्रिन थाल्छ । विकार छन् नि ।

मनुष्य सम्भन्धन् नर्क-स्वर्ग सबै सँगै चल्छ । अहिले तिमी बच्चाहरूलाई कति सपष्ट सम्भाइन्छ । अहिले तिमी गुप्त छौ, शास्त्रमा के-के लेखिएका छन् । कति अलमलिएका छन् । बाबालाई नै बोलाउँछन् । हामी कुनै कामका रहेनौं । आएर पावन बनाएर हाम्रो चरित्र सुधार्नुहोस् । तिम्रो कति चरित्र सुधिन्छ । कति त सुधिनुको बदला अझै बिग्रिन्छन् । चालचलनबाट नै थाहा हुन्छ । आज हंस कहलाउँछन्, भोलि बकुल्ला बन्न थाल्छन् । यसमा समय लाग्दैन । माया पनि बडो गुप्त छ । यहाँ केही देखिनमा कहाँ आउँछ र ! बाहिर निस्क्यो भने देखा पर्छ फेरि आश्चर्यवत् सुनन्ती... भागन्ती हुन जान्छन् । यति जोडले खस्छन् जसले गर्दा हात-खट्टा नै टुट्छन् । इन्द्रप्रस्थको कुरा हो । थाहा त भइहाल्छ । यस्ता फेरि सभामा आउनु हुँदैन । अलिकति पनि ज्ञान सुनेको छ भने पनि स्वर्गमा त आइहाल्छ । ज्ञानको विनाश हुँदैन । अहिले बाबा भन्नुहुन्छ— पुरुषार्थ गरेर उँच पद प्राप्त गर । यदि विकारमा गयौ भने पद भ्रष्ट हुनेछ । अहिले तिमी सम्भन्धौ यो चक्र कसरी घुम्छ ।

अहिले तिमी बच्चाहरूको बुद्धि कति परिवर्तन हुन्छ फेरि पनि मायाले धोखा अवश्य दिन्छ । इच्छा मात्रम् अविद्या । कुनै इच्छा राख्यो भने गयो । कौडी तुल्य (वर्थ नट ए पेनी) बन्धन् । राम्रा-राम्रा महारथीहरूलाई पनि मायाले कुनै न कुनै प्रकारले धोखा दिन्छ फेरि उनीहरू दिलमा चढन् सक्दैनन् । कति बच्चाहरू त यस्ता हुन्छन् जो आफ्नो पितालाई खतम गर्न पनि बेर लगाउँदैनन् । परिवारलाई पनि खतम गर्छन् । तिनीहरू घोर पाप आत्मा हुन् । रावणले के-के गराइदिन्छ । धेरै घृणा आउँछ । कति फोहरी दुनियाँ छ । यससँग कहिल्यै दिल लगाउनु हुँदैन । पवित्र बन्न बडो हिम्मत चाहिन्छ । विश्वको बादशाहीको पुरस्कार लिनको लागि पवित्रता हो मुख्य । पवित्रताका विषयमा कति हंगामा हुन्छ । गान्धीले पनि भन्थे— हे पतित-पावन आऊ । अब बाबा भन्नुहुन्छ— इतिहास-भूगोल फेरि दोहोरिन्छ । सबैले फर्केर आउनु नै छ, तब त सबै सँगै जानेछन् । बाबा पनि आउनुभएको छ— सबैलाई घरमा लैजानको लागि । बाबा नआएसम्म कोही पनि फर्केर जान सक्दैन । अच्छा !

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) मायाको धोकाबाट बच्नको लागि कुनै पनि प्रकारको इच्छा राख्नु हुँदैन । इच्छा मात्रम् अविद्या बन्नु छ ।
- २) विश्वको बादशाहीको पुरस्कार लिनको लागि मुख्य हो पवित्रता, त्यसैले पवित्र बन्ने हिम्मत राख्नु छ । आफ्नो चरित्र सुधार्नु छ ।

वरदानः— श्रेष्ठ कर्मद्वारा दिव्य गुणरूपी प्रभु प्रसाद बाँड्ने फरिश्ता सो देवता भव

वर्तमान समय चाहे अज्ञानी आत्माहरू हुन्, चाहे ब्राह्मण आत्माहरू हुन्, दुवैको आवश्यकता गुण दानको छ । त्यसैले अब यस विधिलाई स्वयम्भा वा ब्राह्मण परिवारमा तीव्र बनाऊ । यी दिव्य गुण सबैभन्दा श्रेष्ठ प्रभु प्रसाद हुन्, यस प्रसादलाई खूब बाँड । जसरी स्नेहको निशानी एक अकालिलाई टोली (प्रसाद) खुवाउँछौ, त्यस्तै दिव्य गुणको टोली खुवायौ भने यस विधिबाट फरिश्ता सो देवता बन्ने लक्ष्य सहजै सबैमा प्रत्यक्ष देखा पर्नेछ ।

स्लोगनः— योगरूपी कवचलाई लगाइ राख्यौ भने मायारूपी दुश्मनले युद्ध गर्न सक्दैन ।